

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝΑ

Ἀρχόμενος οἴο, Φοῖβε, παλαιγενέων χλέα φωτῶν

πνήροοι, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας

Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελῖας

χοούειον μετὰ κῶας ἐύξυγον ἤλασαν γῶ

Τοίην γὰρ Πελῖης φάτιν Ἐπλύεν, ὥς μιν ὀπίορω

μοῖρα μένει οτυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο

δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἔννεσ' ἰησι δαμῆναι:

δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τεῆν κατὰ βάξιν Ἰήσων

χειμερίοιο δέεθρα κιῶν διὰ ποοοῖν Ἀναύρου

ἄλλο μὲν ἐξεοάωσεν ὑπ' ἰλύοο, ἄλλο δ' ἔνερθεν 1

κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνιοχόμενον προχοῆοιν:

ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοοχεδὸν ἀντιβολήσων

εἰλαπίνης, ἦν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις

δέζεε θεοῖο, Ἥρης δὲ Πελαογίδος οὐκ ἀλέγιξεν:

αἶψα δὲ τόνγ' ἐειδὼν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἄεθλον 15

ἔντυε ναυτιλῆς πολυκηδέοο, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ

ἦε καὶ ἄλλοδαποῖοι μετ' ἀνδράει νόεστον ὀλέεσση.

Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόοθεν ἔτι κλείουοιν αἰοδοί

Γ' Ἄργον Ἰ Αθηναίης καμέειν ὑποθημοσούνηοι:

νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθησαίμην 20

ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἅ;

[πλαζόμενοι]: **Μοῦσαι. δ' ὑπ Οφεί,;**

Πρώτᾳ νυν Ὀρφεὺς μνησώμε

πη ται εὐνηθεῖσα

ίδος ἄγχι τεκέεθαι. 5

ρέας οὔρεοι πέτρας

τε ῥέεθρα"

ιατα μολπῆς

οαι 0